

Univers spiritual

marți, 9 decembrie 2014

Printre Inochentiști (V)

Printre Inochentiști (V)

Printre Inochentiști
IN TEMPLUL PĂCATELOR

Despre mine

prof. Ioan Lisnic

G+ Urmărește 28

Vizualizați profilul meu complet

Arhivă blog

▶ 2016 (13)

▶ 2015 (168)

▼ 2014 (243)

▼ decembrie (31)

Cuvântul Sf. Ioan Gură de Aur la 1 Ianuarie, ziua ...

Constituția sovietică și decretele din 1918 față d...

Colonizarea Basarabiei

Anterioritatea românilor în Transnistria. Dovezi i...

România și Ucraina de Zamfir C. Arbure

Cetatea Hotinului

SF. IERARH DOSOFTEI – MARE CĂRTURAR ȘI PĂSTOR DUHO...

Semnul fiarei va fi pus pe cei, care conștient se ...

Așezările omenești în Basarabia moldovenească

Din cultura națională în Republica Moldovenească a...

Din cultura națională în Republica Moldovenească a...

Publicațiuni basarabene de interes istoric

Din istoria bisericii "Sf. Arhangheli Mihail și Ga...

Sfântul Nicolae, Arhiepiscopul Mirelor Lichiei, Fă...

Raporturile moldo - turcești.Pierderea Basarabiei

Basarabia în cadrul Istoriei Românilor.Denumirea B...

Tipografia Seminarului din Blaj (II)

Tipografia Seminarului din Blaj (I)

CEL MAI CURAT ADEVĂR ÎL DOVEDEȘTE CREDINȚA ÎN DUMN...

Sfântul Apostol Andrei - propovăduitor al Evanghel...

Credința strămoșească și cultura

V

În căsuța cu geamurile fumurii, „Sfântul Nicolae“ așteaptă vizita noastră. Este însoțit de acea Ioană Malinciuc, pe care basarabeni o cunosc sub numele de „Sf. Vineri“ a inochentiștilor.

Stau amândoi liniștiți ca și când nici un păcat omenesc nu le-ar apăsa sufletele.

„Sfântul“ are în privire ceva din puterea hipnotică a tulburătorilor de masse — un amestec ciudat de inteligență, vioiciune și rasputin-ism demonic...

Sub sprâncenele-i stufoase joacă doi ochi de o extremă mobilitate, cu care spionează, percepe și supraveghează fiecare gest, fiecare mișcare.

„Sfânta Vineri“ stă gravă, ceremonioasă, inflexibilă, ca un manechin de ceară, galbenă-neagră-măslinie; își privește cu nesățiu „Sfântul“ pe care și acum îl adoră și pe care-l socotește într'adevăr un trimis al lui Dumnezeu.

Clipește solemn din ochii mici verzui-cenușii, din care încearcă să arunce lumini impunătoare, un aer de mucenită, care îndură martirul ochilor pofcioși ai muritorilor de rând și care totuși încearcă să-i domine.

— D-ta ești „Sfânta Vineri“?

Femeea rămase mută, cu ochii ațintiți pe un perete, în atitudinea fanaticilor în rugăciune. Apoi, după

câtva timp, răspunse cu anevoe :

— Eu sunt Ioana Malenciuc din Gălăești.

— Dar pentru ce-ți spui „Sfântă“?

— Sfântul Nicolae aci de față și norodul care mă cunoaște îmi spun Sfânta Vineri. Nu știu dacă merit acest nume. Știu numai că ceea ce spune Sfântul care mi-a dat și binecuvântarea sunt vorbe și porunci dela Dumnezeu...

— Este adevărat că ți-ai alungat bărbatul pentru a trăi cu „Sfântul“?

Nicolae Boaghe îmi aruncă o privire muștrătoare, ca o săgeată. „Sfânta“, după câteva clipe, răspunse destul de prompt:

— Da, l-am alungat, pentru că era leneș. Cât pentru „Sfântul Nicolae“, care m'a adus pe drumul mântuirii, el îmi este părinte sufletesc...

— Ce fel de părinte, care te-a făcut să iei pâinea din gura copiilor și să i-o dai lui? Ți-ai vândut vita din bățatură ca să-i cumperi haine preoțești...

— Adevărat că i-am cumpărat odăjdii. Dar eu am avut un vis și apoi o vedenie, în care îngerii mi-au poruncit să-l urmez. L-am văzut investit în odăjdii de aur și de argint, iar un glas din cer mi-a poruncit :

„Femeie păcătoasă, urmează-l. Cum-„pără-i strai împărătești, cu care să

națională în Basa...

Credința strămoșească și cultura națională în Basa...

Printre Inochentiști (V)

Printre Inochentiști (IV)

Printre Inochentiști (III)

Printre Inochentiști (II)

Printre Inochentiști

Activitatea editorială a Î.P.S. Mitropolit Tit Sim...

INTRAREA MAICII DOMNULUI ÎN BISERICĂ

Cetatea Albă (1931)

Monumente românești la Istanbul

- ▶ noiembrie (30)
- ▶ octombrie (31)
- ▶ septembrie (30)
- ▶ august (31)
- ▶ iulie (31)
- ▶ iunie (30)
- ▶ mai (29)

„propovăduiască credința lui Inochentie și nu te des-
„lipi până la moarte de acest Sfânt, care pătimește
„pentru voi !“

Am stat o zi întreagă cu gura incelestată fără a
putea spune un singur cuvânt. Apoi, am făcut așa
cum mi s'a poruncit...

— Dar știi și tu bine că „Sfântul“ nu-i altul decât
Nicolai Boaghe, din satul vostru, care a păcătuit din
greu și care și-a ispășit o parte din pedeapsa pă-
mântească, în temniță...

— A suferit de toate. Și poate va mai suferi încă.
Dar pentru noi care credem în poruncile Sfântului
Inochentie, suferințele ca și păcatele pământești nu
ne țin nici cald, nici rece.

Aci „Sfânta“ încearcă să facă o întreagă teorie a-
supra „păcatelor“ pe care noi, profanii, le socotim
atât de grele, câtă vreme sunt... alte păcate, mai pu-
țin trupești, cu mult mai grele, de care „trebuie să ne
temem“.

„Sfântul Nicolae“ care ascultase destul de liniștit
spovedania femeii care-l ajutase în mai toate aven-
turile și isprăvile inochentiste din ultimii ani, inter-
veni în discuție, încercând să-mi demonstreze cum
s'a născut inochentismul „cel adevărat“ — o poveste
pe care propagandiștii o poartă dela Sfântul Teodosie,
făcătorul de minuni, până în zilele și locurile
noastre, unde chemați și nechemați „încearcă să-i
propovăduiască învățătura“.

„Sfântul Nicolae“ are într'adevăr darul vorbirii și
un anume fel de a strecura legendele și poveștile ino-
chentiste, pentru a cuceri oamenii lesne-crezători.

Ne-a povestit între altele minunea cu moaștele
sfântului Teodosie, ascunse într'un cosciug de me-
tal, într'o pădure, și pe care inochentiștii le-au des-
coperit prin... rugăciuni.

Apoi cum a fost „miruit“ de Părintele Inochentie
în persoană și cum la mănăstirea Kamenetz-Podolsk
a devenit un hotărît inochentist, convertind pe toți
călugării care i-au devenit... frați.

— Minuni ca minuni, dar ne-ar interesa să ne po-
vestești câte ceva din „pățaniile“ d-tale cu fetele din
peșteră...

„Sfântul“ se încruntă, adunându-și gândurile, ca
și când ar fi vrut să-și aducă aminte de o poveste
de mult uitată...

— Iți reamintești de una Agafia Begliță pe care
ai necinstit-o și pentru care ai ispășit un an inchi-
soare?...

Neculai Boaghe păru cu totul nedumerit. Făcu
ochii mari, surprins desigur că-i cunosc una din
victime și încercă să schimbe vorba întrebându-mă
despre rostul acestor „iscodiri“...

— Nouă nu ne folosesc la nimic. Folosesc însă al-
tora care ar putea cădea în mrejele inochentiștilor.
Ni s'a spus că d-ta lepădând odăjdile dăruite de
Ioana, te-ai lăsat de inochentism....

— M'am lăsat...

— De pildă, cineva mi-a spus că într'o anchetă,
ai declarat procurorului la Orhei, că ai pe suflet pă-
catul a două sute de fete nevinovate pe care le-ai
atras la slujbele din peșteră...

„Sfântul“ rămase adânc îngândurat, cuprins de o
subită remușcare. Am înțeles că stăruind pe acest
drum, răscolesc un suflet deabia convertit, ca prin
muncă, reculegere și rugăciuni, să se întoarcă la ade-
vărata credință ortodoxă. Deaceia am și schimbat

caracterul convorbire, mulțumindu-mă să aflu câte ceva din mijloacele pe care le folosea „Sfântul“.

Intre altele mi-a vorbit de „glasul“ pe care-l folosea la „slujbele mari“,

acolo, în fundul peșterilor unde femeile prosternate ascultau în extaz ceasuri întregi psalmodierile sale.

— Vreți să vă cânt?

Și „Sfântul“, recăpătânduși buna dispoziție, începu să cânte, așa cum cânta altă dată în templul păcatelor...

*

Intre timp, Ivan inochentistul care dispăruse pentru un scurt timp, apăru însoțit de două femei, două victime ale „Arhanghelului Mihail“, (Alexandru Culeac) cel care acum doi ani conducea „templul“ din

peștera din Petrunia, cea mai mare și mai scandaloasă din câte au existat vreodată.

Femeile, care, ca și Ivan, părăsise inochentismul la cea dintâi povață care

le-a luminat întunerecul sufletelor lor, păstrau încă ceva din înfățișarea anormală a celor ce-și petrec viața în subteranele sectanților.

Ivan, care ținuse cu orice preț să ne prezinte „mostre originale“, din „lumea celor rătăciți“ — isbutise să le convingă să ne povestească *adevărul* gol gol, asupra celor petrecute în *templul păcatelor*, de pe

moșia Limbeni, (Băți), cam 600 metri depărtare de satul Petrunia.

„Ați auzit și dv. desigur de peștera

„Arhanghel Mihail“ dela Petrunia, în care ne adăposteam — câteva sute de femei, fete și bărbați.

Acolo „oficiă“ „Arhanghelul“ în persoană cu aghiotanții săi pe care în mintea noastră de pe atunci îi vedeam îngeri mântuitori. Orbisem, cum orbesc toate inochentistele care nu se gândesc nici la trupul, nici la sufletul lor, ascultând de singura poruncă — „păcătuește și ți se va ierta“.

Erau două peșteri mari, în preajma a două case părăsite pe care le stăpânea totuși, Huțu și Podaru, doi coloniști de pe moșia Limbeni, care probabil erau oamenii de încredere ai „Arhanghelului Mihail“

Săpaseră oamenii peșteri cu adăposturi, camere de petreceri, hrube pentru provizii și vin, ascunzătoare pentru „slujba“ „Arhanghelului“, ochiuri de recunoaștere, iar în mijloc un fel de biserică subterană. Hruba în întregime avea forma unei cruci, căreia meșterii inochentiști au încercat să-i asigure răsuflători indestulătoare pentru cele câteva sute de inochentiști și inochentiste.

Optzeci de fete și femei tinere făceau serviciul personal al „Arhanghelului“ — acele nefericite care au și fost găsite în pielea goală în momentul descinderii jandarmilor. Cele mai multe erau ființe ca și noi, vrăjite de dracii inochentiști, care nu-și dădeau seama de ceace li se întâmplă. Săptămâni de-a rândul țineau petrecerile care începeau după miezul nopții și țineau până în zorii zilei.

— Dar în timpul zilei ce făceați ?

— Parte ne întorceam la gospodăriile noastre. Parte rămâneam în peșteră în tovărășia „Arhanghelului“, fie că erau amețite de băutură, de tămâie sau de blestemățiile „templului“, fie că erau oprite de „Arhanghel“ pentru anumite scopuri, după părerea lui, sfinte. Lucru sigur însă că peștera era întotdeauna populată și păzită de inochentiștii de încredere...

— Dar „Arhanghelul Mihail“ „oficiă“ altfel decât „Tatunia“, șeful cel mare ?

— La fel. Aceleași ticăloșii, aceleași orgii, aceleași fără de legi. Doar singura deosebire că „Arhanghelul“ avea peșteră mai frumoasă, cu încăperi mai multe și că despărțea întotdeauna pe „surorile novice“ de restul inochentistelor...

Fiecare aducea de acasă ceace putea : merinde, bani, scoarțe, care deveneau proprietatea tuturor.

*

În fiecare zi „îngerii“ aduceau noi victime, până într'o zi...

Un fost inochentist, Tudose Mustăță, denunță ascunzătoarea. Travestit în jandarm și împreună cu alți 5 jandarmi, înconjură peștera.

Paznicii dădură alarma și inochentiștii care se mai puteau ține în picioare se înarmară cu topoare, băte și ciomege.

În ajutorul jandarmilor veniră cam vre'o zece țărani din satul vecin.

Când jandarmii somară pe inochentiști să părăsească peștera, aceștia răspunseră cu o ploaie de pietre. Un jandarm, lovit la cap, căzu într'o baie de sânge. Câțiva încercară să pătrundă în peșteră. Atunci inochentiștii se repeziră, atacând pe jandarmi

cu bătele și ciomegele pe care le aveau la îndemână. S'a încins o bătae crâncenă. Femeile despuiate, cu părul vâlvoi, speriate de acest atac neprevăzut, încercară să fugă. Ceilalți inochentiști care se mai găseau în peștera săriră în ajutorul „fraților“ încolțiți de jandarmi. Erau mai bine de 200 inochentiști, furioși peste măsură, care amenințau viața jandarmilor. Atunci șeful puterii comandă foc și un ropot de gloanțe spintecă văzduhul.

Un inochentist căzu mort. Alții fură răniți. Ceata furioasă se potoli și toți câți se găseau de față fură arestați. În învălmășeală mulți au scăpat cu fuga. Printre aceștia și câteva căpetenii, care ar fi meritat cel puțin pedeapsa arestării...

Autoritățile au putut dărâma peștera, distruge icoanele pângărite, și reda familiilor multe victime ridicate din mocirla inochentistă.

— Am auzit că în peștera dela Petrunia erau și inochentiști care erau în slujba bolșevicilor...

— Se prea poate. Noi n'am cunoscut nici unul. Am auzit însă de unul Ștefan Gore, care trecea mereu Nistrul sub cuvânt că face legătură cu inochentiștii din Balta. Intr'o iarnă grănicerii l'au prins travestit în stafie : era învelit într'un cearșaf alb ca să nu poată fi recunoscut din omăt...

— N'avea ce căuta la Balta, de vreme ce mănăstirea a fost desființată încă din 1919.

— Tocmai această împrejurare ne-a făcut să bănuim că omul acesta nu putea fi decât un curier sovietic care-și face treburile la adăpostul inochentismului...

Ivan, care asculta atent convorbirea, interveni :

— Sunt mulți inochentiști care au făcut și asemenea fapte. Ce au oare acești oameni de pierdut ?

Ivan ne descrie apoi viața aventuroasă a „Arhanghelului Mihail“ încă de pe vremea când sta ascuns în Todirești de unde răspândea o carte de rugăciuni inochentiste întocmită pentru trebuințele propagandei.

— Este un tip tot atât de primejdios ca și ceilalți „Sfinți“ și conducători inochentiști, pentru care nici o pedeapsă prevăzută de legi nu este prea grea. Dar într'o zi i se va infunda și acestui „Arhanghel“ ceva mai negru de păcate decât cel mai păcătos dintre diavoli...

**Ion Tic, În templul păcatelor, rev. Ilustrațiunea Română, nr.49,
1934, p. 10-11**

Unica fotografie a unui templu inochentist din peștera în care „oficia” „Arhanghelul Mihail” pe adevăratul lui nume Alexandru Culeac (Titunia No. 2)

Două grupe de inochentiste și inochentiști prinși în templul peșterii din Petrunia (Basarabia), după o rebeliune îndreptată contra jandarmilor, care au descoperit acest culcuș al păcatelor și blestemățiilor de tot felul.

Din fotografiile se poate vedea halul în care au ajuns gospodari și gospodine, altă dată cu mintea întreagă, pe urma desmățului inochentist.

Iată-i, târând în inconștiența lor, dusă până la orbire, copii nevinovați, care mai târziu vor trebui să ispășească păcatele părinților !

Cei mai mulți dintre acești inochentiști s'au dovedit a fi simple victime ale conducătorilor și propagandiștilor inochentiști, care folosesc cele mai josnice mijloace pentru a-și ajunge scopurile lor criminale.

Publicat de [prot. Ioan Lisnic](#) la 08:29

 +2 Recomandă acest material pe Google

Niciun comentariu:

Trimiteti un comentariu

Comentați ca: [Postare mai nouă](#)[Pagina de pornire](#)[Postare mai veche](#)Abonați-vă la: [Postare comentarii \(Atom\)](#)

Blogsfera Creștină Ortodoxă

Șablonul Picture Window. Un produs [Blogger](#).